

Κυριακή 30η Ἰουνίου 2024

Τῶν Ἁγίων Πάντων.

(Ματθ. 9, 36 καί 10, 1 – 8).

Εἶναι ἄδικο οἱ κατώτεροι καί οἱ μέτριοι νά ὀμιλοῦν γιά τούς ἄριστους καί τούς τέλειους. Ἐντούτοις ὅμως, μία τόσο ἐπίσημη καί τόσο χαρούμενη ἡμέρα, κατά τήν ὁποία ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία τιμάει τούς ἀποστόλους τοῦ Χριστοῦ καθώς καί ὅλους τούς ἁγίους, δέν μπορούμε παρά νά λάβουμε κάποιο μήνυμα, πού θά μᾶς βοηθήσει νά βαδίσουμε στά δικά τους βήματα καί ν' ἀκολουθήσουμε τή δική τους ἔνδοξη πορεία.

Οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι εἶναι οἱ κορυφαῖες προσωπικότητες πού ἐμπιστεύτηκε ὁ Χριστός μας γιά νά διαδώσει τό εὐαγγέλιό Του σ' ὅλο τόν κόσμο. Εἶναι οἱ ἄνθρωποι πού ἀγάπησαν τόσο

πολύ τόν διδάσκαλό τους, ὥστε δέν θυσιάστηκαν μόνο μία στιγμή γιά Ἐκεῖνον, χαρίζοντας τή ζωή τους μέσ' ἀπό τό αἷμα τοῦ μαρτυρίου, ἀλλά θυσιάστηκαν μέ πολλές, διαφορετικές καί ἀλληλοδιαδεχόμενες θυσίες γιά Ἐκεῖνον πού ἔγινε ἡ ψυχή τους, ἡ ζωή τους, ἡ μοναδική τους ἀγάπη καί ἡ πιό εὐλογημένη τους ἐμμονή. Ἡ ἔνωσή τους μέ τόν Χριστό ἦταν τόσο ἀπόλυτη, πού ζοῦσαν καί ἀνέπνεαν μόνο γιά τήν ἀγάπη Του. Ἡ σχέση τους μέ τόν Κύριο ἦταν δραματική. Τόν πρόδωσαν, Τόν ἀρνήθηκαν, ἀλλά ἔφτασαν στήν ἀπόλυτη κατά τά ἀνθρώπινα μέτρα θεογνωσία καί μέθεξη. Οἰκοδόμησαν τήν Ἐκκλησία ἀπό ὑπακοή στόν ἀγαπημένο τῆς καρδιᾶς τους Χριστό καί ἀπό ἀγάπη στούς συνανθρώπους τους, ἀφοῦ δέν ἄντεχαν στήν ιδέα πώς ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού μπορεῖ νά ζήσουν καί νά πεθάνουν χωρίς ν' ἀκούσουν τό εὐαγγελικό μήνυμα τῆς σωτηρίας τοῦ Χριστοῦ.

Οἱ ἀπόστολοι καί οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας
μας λένε σήμερα καί τίς ἀκόλουθες ἀλήθειες,
πού πρέπει νά προσέξουμε καί νά σκεφτοῦμε,
γιά νά λάβουμε βοήθεια στήν πνευματική μας
ώριμανση.

Πρῶτον, βλέπουμε πώς τούς τιμᾶ ἡ
Ἐκκλησία, παρόλο πού εἶναι ἐντελῶς ἰδιαίτεροι
καί διαφορετικοί ἄνθρωποι. Ἄλλοι εἶναι παρορ-
μητικοί, ἀγράμματοι καί δειλοί. Ἄλλοι πλούσιοι,
μορφωμένοι, δεινοί ὑπολογιστές τῶν πάντων καί
θαρραλέοι. Τό πρῶτο λοιπόν, πού καταλαβαί-
νουμε ἀπό τή σημερινή ἐορτή, εἶναι πώς ἡ
ἰδιοπροσωπία καί ἡ ἰδιαιτερότητα τοῦ καθενός
δέν εἶναι μειονέκτημα ἀλλά πλοῦτος καί χαρά.
Μέσα στήν Ἐκκλησία ἡ ἀνθρώπινη προσωπικό-
τητα δέν πολτοποιεῖται. Ὁ μαθητής τοῦ Εὐαγγε-
λίου δέν ὑποτάσσεται σέ κανόνες ἐξωτερικῆς
συμπεριφορᾶς καί σέ κώδικες ντυσίματος καί
ἐμφανίσης. Οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι

ἀπαραίτητο νά μοιάζουν μεταξύ τους
 ἔξωτερικά. Ὁ Χριστός δέν συνθλίβει τήν
 ἀνθρώπινη προσωπικότητα. Σέβεται τήν
 ὁποιαδήποτε φυσική ἰδιαιτερότητα καί μπορεί
 νά κάνει τή δουλειά Του μέσ' ἀπό μία θαυμα-
 στή ποικιλία χαρισμάτων καί χαρακτήρων.
 Ὅπου γίνεται προσπάθεια νά ἐξομοιωθοῦν οἱ
 ἄνθρωποι ἔξωτερικά καί νά μποῦν τά πρόσωπα
 σέ καλούπια, ἐκεῖ ὑπάρχει διαστροφή καί
 ἀσθένεια, καταπίεση καί θυμός, ἐκεῖ δέν
 ὑπάρχει χαρά οὔτε Ἅγιο Πνεῦμα. Κάθε μορφή
 ὀλοκληρωτισμοῦ βρίσκεται μακριά ἀπό τή χαρά
 καί τήν ἐλευθερία τοῦ Εὐαγγελίου. Ἡ
 ἰδιαιτερότητα τοῦ κάθε προσώπου, ὅταν δέν
 εἶναι ἐφάμαρτη καί ἐγωϊστική, εἶναι εὐλογημένη
 καί σφραγισμένη ἀπό τή δημιουργική σοφία τοῦ
 Θεοῦ.

Τό δεύτερο μήνυμα τῆς ἡμέρας εἶναι πώς ἡ
 διαφορετικότητα τῶν χαρακτήρων καί τῶν

ἀνθρώπων εἶναι δικαίωμα ἀναφαίρετο καί ὄχι φαινόμενο ἀνησυχητικό. Ἡ διαφορετικότητα τῶν χαρακτήρων καί τῶν ἀπόψεων εἶναι εὐλογία γιά τήν Ἐκκλησία καί τούς πιστούς. Εἶναι τό φυσικό ἀποτέλεσμα τῆς ἰδιαιτερότητας τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Ἀφοῦ ὅλοι εἴμαστε μοναδικοί καί ἀνεπανάληπτοι, ἄρα καί οἱ ἀπόψεις μας θά ἔχουν μία ποικιλία καί δέν θά συμπίπτουν ἀπόλυτα ἢ μία μέ τήν ἄλλη. Οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι, ὅπως δέν ἔμοιαζαν μεταξύ τους ἐξωτερικά, ἔτσι καί ἐσωτερικά δέν εἶχαν ἀπόλυτη σύμπτωση ἀπόψεων. Μέ ἄλλη μέθοδο ἐργάστηκε ὁ ἕνας, μέ ἄλλη μέθοδο ὁ ἄλλος. Ὑπῆρξε καί στιγμή πού διαφώνησαν φανερά καί συγκρούστηκαν. Ἡ διαφορετικότητά τους δέν θεωρήθηκε δυστυχία γιά τήν Ἐκκλησία. Ἡ διαφορετικότητά τους ἔγινε ἡ βάση ἑνός γόνιμου διαλόγου. Ἡ διαφωνία εἶναι δικαίωμα, ἡ σύγκρουση εἶναι ἀνοησία. Κανείς δέν εἶναι ὑποχρεωμένος νά συμφωνεῖ μέ κάποιον ἄλλο οὔτε καί πρέπει. Κάθε διαφωνία

πρέπει, όμως, ν' ανοίγει έναν διάλογο και όχι μία σύγκρουση ή έναν καυγά. Αμέτρητες φορές θά διαφωνήσουμε με τούς άλλους, δέν σημαίνει πώς και άμέτρητες φορές θά μαλώσουμε μαζί τους. Οί απόστολοι σήμερα μᾶς διδάσκουν μία θαυμάσια τέχνη, τήν τέχνη νά διαφωνοῦμε χωρίς νά μαλώνουμε. Αὐτή ἡ τέχνη ὀνομάζεται διάλογος.

Τό τρίτο μήνυμα τῆς ἡμέρας εἶναι πώς ἡ ἐνότητα εἶναι ὑψηλό καθῆκον και ὑποχρέωση κάθε πιστοῦ. Ὅσο μοναδικοί και διαφορετικοί και ἂν εἴμαστε ὅλοι μας, αὐτό δέν πρέπει νά μᾶς δώσει τό περιθώριο τοῦ διχασμοῦ. Κάθε διχασμός εἶναι δυστυχία και τραγωδία, εἶναι ἀποτυχία και καταστροφή. Οί απόστολοι και ὅλοι οἱ ἅγιοι ὑπῆρξαν μοναδικοί και διαφορετικοί ταυτόχρονα. Αὐτό ὅμως δέν τούς ὀδήγησε στόν διχασμό. Ἐργάστηκαν γιά τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας και χάρη σ' αὐτή τήν ἐνότητα ἡ

Ἐκκλησία θριάμβευσε καί θριαμβεύει. Ὁ θρίαμβος τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι ἡ ἐνότητα τῶν πιστῶν μεταξύ τους καί ἡ ἐνότητα τῶν πιστῶν μέ τόν Χριστό. Ὅσο βιώνει ὁ πιστός αὐτή τήν ἐνότητα, παραμένει μέλος τῆς Ἐκκλησίας, ὅταν ὁμως περράσει καί ἀποδεχθεῖ ὡς τρόπο ζωῆς τή διάσπαση, τοποθετεῖ τόν ἑαυτό του ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας, ἐκτός τοῦ ζωντανοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ. Ἐξω ἀπό τήν Ἐκκλησία, δηλ. ἔξω ἀπό τόν Χριστό, σωτηρία δέν ὑπάρχει! Σ' αὐτή τήν ἐξαιρετικά δύσκολη ἐποχή πού ζοῦμε ἡ ἐνότητα δέν εἶναι ἀπλῶς μία ἔξυπνη κίνηση, εἶναι ἱερό καθῆκον καί ἀπόλυτη ὑποχρέωση ὅλων μας. Δέν εἶναι εὐκόλο κατόρθωμα ἡ ἐνότητα. Εἶναι καρπός τῆς παρουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἶναι ἕνα δῶρο τοῦ Θεοῦ, πού θά τό λάβουμε μέσ' ἀπό τόν ἀγώνα τῆς ἀρετῆς καί τοῦ διαλόγου. Εἶναι ὁμως ὑψιστο καθῆκον νά μὴν ἐργαζόμαστε διαβρωτικά καί διχαστικά σέ ὅλους τούς τομεῖς τῆς ζωῆς μας. Μόνον ἔτσι μπορούμε νά

ἐλπίζουμε στήν ὑπέρβαση κάθε μορφῆς κρίσεως
καί στήν ἀληθινή πρόοδο καί προκοπή.

Ἡ ἰδιαιτερότητα εἶναι πλοῦτος, ἡ δια-
φορετικότητα εἶναι εὐκαιρία ἐπικοινωνίας καί
διαλόγου, ἡ ἐνότητα εἶναι καθῆκον ἱερό καί
ἀπόλυτο. Αὐτό εἶναι τό σύνθημα πού μᾶς δίνουν
οἱ σήμερα τιμώμενοι ἅγιοι πάντες καί οἱ
ἀπόστολοι. Ἄς τό υἱοθετήσουμε καί ἄς τό
ἀφομοιώσουμε ἀληθινά. Ἄς δουλέψουμε ὅλοι
μας πάνω σ' αὐτό, ὅπως ἐργάστηκαν κι ἐκεῖνοι
σ' ὅλη τους τή ζωή. Μόνον ἔτσι μπορούμε νά
ἐλπίζουμε σέ κάτι καλύτερο, σέ μία συμπόρευση
μαζί τους πρὸς τή σωτηρία καί τή λύτρωση, πού
μακάρι ὁ Κύριος νά χαρίσει σέ ὅλους μας. Ἀμήν.